

ΚΙΘΑΡΑ

Η **κιθάρα** υπήρξε έγχορδο μουσικό όργανο της ελληνικής Αρχαιότητας, το οποίο ανήκε στην ευρύτερη οικογένεια της λύρας.

Στις μέρες μας η **κιθάρα** αναφέρεται σε σύγχρονο μουσικό όργανο, το οποίο αποτελεί εξέλιξη μιας ξεχωριστής οικογένειας εγχόρδων οργάνων, που περιλαμβάνει το λαούτο, ενώ απαντάται σε πλήθος πολιτισμών με διαφορετικές ονομασίες και κατασκευαστικά στοιχεία.

Στη σύγχρονη εκδοχή της, η κιθάρα αποτελείται συνήθως από έξι χορδές, ωστόσο συναντώνται και παραλλαγές με επτά, οκτώ, δέκα, δώδεκα και δεκαοκτώ. Η οικογένεια της κιθάρας περιλαμβάνει αρκετά όργανα που εμφανίζουν παραλλαγές ως προς τη μορφή τους ή τον τρόπο εκτέλεσης. Ανήκει στα σύνθετα χορδόφωνα. Από το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα, αποτελεί ένα από τα πλέον δημοφιλή μουσικά όργανα, καθώς χρησιμοποιείται σε μια πληθώρα μουσικών ειδών, όπως η τζαζ, μπλουζ, ροκ, heavy metal, ποπ, λαϊκή, παραδοσιακή μουσική και ποπ ροκ, ενώ στη νεότερη ιστορία της χρησιμοποιείται σε ένα αυξανόμενο ρεπερτόριο κλασικής μουσικής.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Ιστορία της Κιθάρας ξεκινά τον 15ο αιώνα, με την πρώτη «σύγχρονου τύπου» Κιθάρα να συναντάται στην Ισπανία. Η ισπανική κιθάρα (ή Κλασική κιθάρα) είναι καμπυλωτή στο σώμα και χρησιμοποιεί την κοιλότητα του σώματος για την ενίσχυση του ήχου. Αρχικά, χρησιμοποιούνταν χορδές από έντερα αγελάδας, αργότερα νεύρα διάφορων ζώων, οι οποίες αργότερα αντικαταστάθηκαν από νάιλον και ατσάλινες χορδές που χρησιμοποιούνται και σήμερα. Το 16ο αιώνα, οι κιθάρες έγιναν όργανα με πέντε ζεύγη χορδών.

Η εξάχορδη κιθάρα έκανε την εμφάνισή της στα μέσα του 18ου αιώνα και είχε έξι μονές χορδές αντί για ζεύγη χορδών, σε αντίθεση με τους προκάτοχούς της (τετράχορδα και πεντάχορδα μουσικά όργανα). Στην Ιστορία της κιθάρας δεν υπάρχει ακριβής ημερομηνία εμφάνισης της κιθάρας, ωστόσο ήταν μία από τις σημαντικότερες εξελίξεις. Το 1850-1892 ο κατασκευαστής κιθαρών Manuel Torres ανέπτυξε το μουσικό όργανο στη μορφή που το γνωρίζουμε σήμερα, με μεγαλύτερο και πιο ηχηρό σώμα (ηχείο). Κατά το 19ο αιώνα η κιθάρα, όπως την συναντάμε σήμερα, αναπτύχθηκε και βελτιώθηκε στο σχήμα και στα μηχανικά κλειδιά.

Επίσης, εμφανίστηκαν και άλλες ποικιλίες όπως η δωδεκάχορδη κιθάρα, η χαβανέζικη κιθάρα και η ακουστική κιθάρα

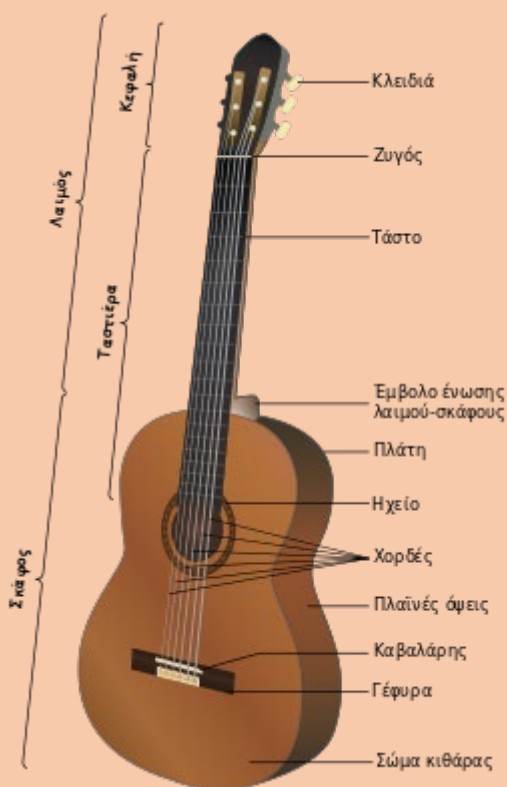
Η εξέλιξη της κιθάρας συνεχίζεται κατά τη δεκαετία του 1930 με την εμφάνιση της ηλεκτρικής κιθάρας ένα είδος κιθάρας που χρησιμοποιεί τον ηλεκτρισμό για να παράγει ενισχυμένο ήχο.

ΜΕΡΗ

Η κιθάρα αποτελείται από δύο κύρια μέρη: το *σώμα* και το *μπράτσο* που αποτελούν άλλα μέρη.

Το **σώμα** ή *σκάφος* είναι το πλατύ μέρος της κιθάρας, κατά μήκος του οποίου εκτείνονται οι χορδές και περιλαμβάνει τη **γέφυρα** (ή αλλιώς *καβαλάρη*), το σημείο δηλαδή πάνω στο οποίο ακουμπάνε οι χορδές. Χρησιμεύει επίσης και σαν σημείο στήριξης του χεριού που χτυπάει τις χορδές. Στην κλασική και ακουστική κιθάρα είναι κοίλο και αποτελεί το αντηχείο του οργάνου, ενισχύοντας τον ήχο της κιθάρας με φυσικό τρόπο, ενώ το ξύλο, το σχέδιο και η ποιότητα κατασκευής του παίζουν μεγάλο ρόλο στον ήχο που θα βγάλει το όργανο. Στην ηλεκτρική κιθάρα είναι συνήθως συμπαγές. Και εδώ όμως το υλικό και η ποιότητα κατασκευής παίζουν ρόλο, γιατί επηρεάζουν τον τρόπο που δονείται ολόκληρο το όργανο παράγοντας ήχους.

Το **μπράτσο** ή *μανίκι* της κιθάρας είναι το μακρόστενο μέρος της. Το μπράτσο χρησιμεύει για να μπορεί ο κιθαρίστας να μεταβάλλει Το πίσω μέρος του μπράτσου είναι καμπυλωτό, για να διευκολύνεται η λαβή και η στήριξη του χεριού που πατάει τις χορδές. Στις ηλεκτρικές κιθάρες, αυτή η καμπυλότητα είναι μικρότερη απ' ό,τι στις υπόλοιπες. τον ήχο που βγάζει το όργανο, πατώντας τις χορδές σε διαφορετικά τάστα.

ΤΡΟΠΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Οι χορδές περνάνε πάνω από την ταστιέρα, όπου ο κιθαρίστας τις πιέζει σε διάφορα σημεία (τάστα) με τα δάκτυλα του ενός χεριού εκτός απ' τον αντίχειρα ώστε να αλλάζει το πώς πάλλονται. Το άλλο χέρι του κιθαρίστα κάνει τις χορδές να πάλλονται, είτε «τραβώντας» τες με τα νύχια των δακτύλων, εκτός του μικρού, είτε χτυπώντας τες με μια πένα.

